

det havde været rigtigt, om man havde udtalt, hvem der havde at betale dette Honorar, om det er noget, der skal bevilges paa de aarlige Finanslove, eller noget, som Sparekassen selv skal betale. Det er jo en underordnet Sag, men det havde dog været rimeligt, om det havde staaet der, dersom det er Meningen, at det er Statskassen, der skal betale det. Det første Punktum giver mig Anledning til at gøre den højtærede Indenrigsminister opmærksom paa, at i første Alinea af dette Lovforslag foreslaar han ingenlunde, at Kassens *Stand-sning* skal ophæves. Det ved den højtærede Indenrigsminister ogsaa meget vel; han foreslaar kun, at den af Standsning i Loven paabudte *Konkurs* ikke skal indtræde. Men naar Standsningen skal opretholdes, og det ikke er sagt, at den ikke skal opretholdes i det fulde Omfang, forekommer det mig ret gaadefuldt, hvad egentlig denne Forretningsleder skal have til Opgave. Man plejer at sige, at enten skal en Dør være aaben, eller ogsaa skal den være lukket. Det er et Ordsprog, som jeg tror findes i forskellige Lande, men jeg indrømmer, at der kan være Tilfælde, hvor en Dør skal staa paa Klem. Men saa forekommer det mig, naar vi nu skulle til at lovgive om denne Dør, at det vil være ganske nødvendigt at angive, hvor meget den skal staa paa Klem. Det kan dog ikke være Meningen, at denne Leder skal have Lov til at gøre alt, hvad han vil, at der f. Eks. skal være Bemyndigelse for ham til at udbetale indskudte Summer, da det vilde være i Modstrid med, hvad der er udtalt i 1ste Stykke. Men hvilke Forretninger har en Sparekasse, der er standset? Her mener jeg, at Loven maa indeholde noget om de Opgaver og Funktioner, han har, Bestemmelser om den Myndighed, han har, og hvor langt han maa gaa. Bemærkningerne til Lovforslaget omtale overhovedet ikke denne „Forretningsleder“, der findes ikke nogen som helst Andynning om hans Virksomhed i Bemærkningerne. Der staaar kun i Lovforslagets Tekst, at der ansættes en Forretningsleder i denne Kasse, som vedblivende skal være lukket. Jeg vil derfor meget ønske, at det maa blive præciseret, hvad han skal have at gøre. Jeg maa i øvrigt tillade mig den Udtalelse, at jeg tror, at en Administration vilde have været bedre. Skal der altsaa være en Bestyrelse af Kassen, som f. Eks. skal kunne tage mod Renter eller udbetale Renter, eller hvad det er, der skal kunne foretages — jeg slutter

af, at den højtærede Minister gerne vil have Lovforslaget ud inden Terminen, at det er Terminsforretninger, der foreløbig skulle udføres —, saa tror jeg, at det vilde være bedre, om det var et Par Personer hælere end en enkelt, der stod for det. I hvert Tilfælde vil det være nødvendigt, at det i selve Loven bliver udtalt, i hvilket Omfang Dørene skulle lukkes op for den Standsning, der er fastholdt i første Del af nærværende Lovforslag.

Jeg mener nu, at de forskellige Bemærkninger, jeg her har tilladt mig at fremføre, i og for sig ville motivere det Ønske, jeg nærer, og som jeg senere agter at fremføre for det høje Ting, om, at det nærmere vil lade dette Forslag prøve i et dertil nedsat Udvalg, men jeg vil gerne tilføje, at Udvalget jo nok vil kunne afgive sin Betænkning usædvanlig hurtigt, eftersom den højtærede Minister antydede, at Sagen hastede, og at han vilde sætte Pris paa en hurtig Behandling.

Inden jeg slutter, vilde jeg gerne gøre nogle faa Bemærkninger under Henvi-sning til de Lovforslaget ledsagende Bemærkninger. Disse udtale, at Regeringen overvejer, paa hvilken Maade og i hvilket Omfang Staten eventuelt kunde træde hjælpende til for at mildne Følgerne af den Ulykke, der har ramt Den sjællandske Bondestands Sparekasse. Den Gruppe, paa hvis Vegne jeg i Dag har haft den Ære at tale, vil naturligvis, naar Forslag i den Retning maatte foreligge fra Regeringen eller fra en af Regeringen støttet Side, som altid, være rede og villig til at drøfte og behandle slige Forslag, men vi ønske ved denne Lejlighed bestemt at udtale — og den højtærede Minister vil ganske sikkert baade forstaa og billige det — at vi ikke ved at give et Lovforslag i den foreliggende Retning vor Tilslutning, paa nogen Maade ville have udtalt os til Fordel for saadanne eventuelle Lovforslag, at vi tværtimod maa forbeholde os at staa fuldstændig frit overfor dem. Vi have ønsket at udtale dette overfor den højtærede Minister og overfor Offentligheden, da vi ikke ville være med til at vække Forhaabninger, som maaske senere ikke kunne realiseres. Men for øvrigt kende vi jo ikke den Vej, den højtærede Regering vil gaa, og Rækkevidden af de Forslag, der maatte fremkomme, saa at det i og for sig er ugørligt at udtale sig nærmere derom.

Madsen-Mygdal: Jeg forstod den ærede foregaaende Taler saaledes, at det dog var